

Η Μιμή

με τα μεγάλα αυτιά...

Στο Χωριό Των Ποντικών...

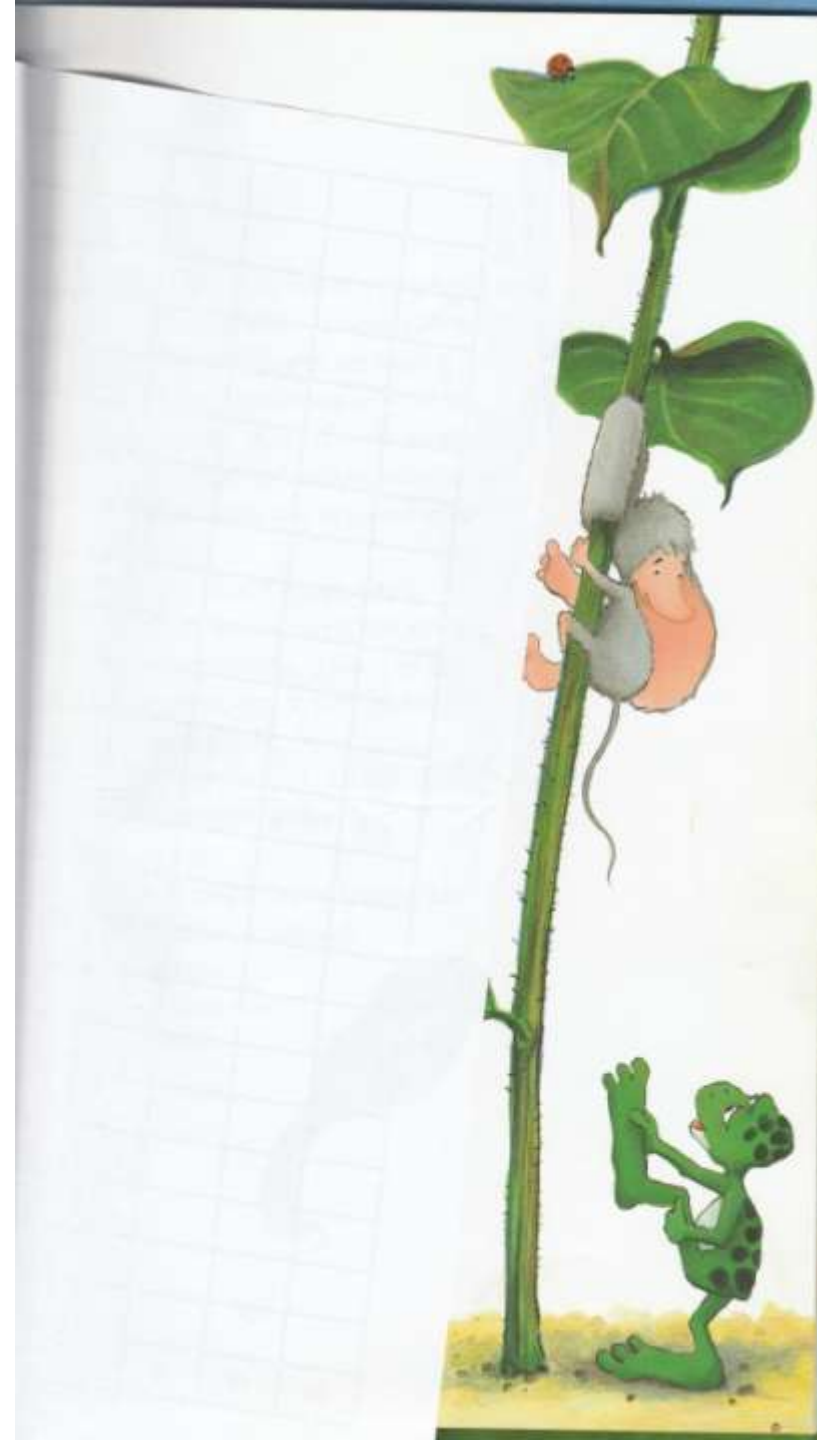
*ένα ποντικάκι ήταν λιγάκι διαφορετικό
από τα άλλα...*

*Η μικρούλα Μιμή,
είχε αυτιά μεγαλύτερα από αυτά των
υπόλοιπων ποντικών. Η διαφορετικότητά
της προκαλούσε γέλια και αρνητικά
σχόλια.....*

Ένας
καταπράσινος
βατραχούλης
ήταν ο πρώτος που
αποδέχτηκε τα μεγάλα
της αυτιά! Μάλιστα
της εξήγησε πως θα
της φαινόταν
χρήσιμα...

*Ο βάτραχος
πρότεινε στη Μιμή να χρησιμοποιήσουν τα
αυτιά της ως καταφύγιο στη βροχή.....*

Αλλά και τις ζεστές

και ηλιόλουστες μέρες

*τα αυτιά της τους προστατεύαν από τον ήλιο
και δημιουργούσαν ένα δροσερό αεράκι
όταν τα κουνούσε....*

Ο Βατραχούλης και η Μιμή

έγιναν παράδειγμα φίλων....

Εκείνος κολυμπούσε και για τους δύο....

Εκείνη

*ζέσταινε με τ' αυτιά της και τους δύο, τις
νύχτες που το κρύο ήταν τσουχτερό....*

Η Μιμή κατάφερε

*με τη βοήθεια του βάτραχου ν' αποδεχτεί
τη διαφορετικότητα της. Μάλιστα,
ανακάλυψε πως "πετάει" χάρη στα
τεράστια αυτιά της!*

Η Μιμή

τώρα πια γελάει, έχει φίλους, γνωρίζει και αγαπά τον εαυτό της. Όμως, δε θα μπορούσε να βελτιώσει τη ζωή της χωρίς τη βοήθεια ενός αληθινού και φαινομενικά αταίριαστου φίλου. Τη βοήθεια του ξεχωριστού βατραχούλη...

Στο τέλος όλοι ανακάλυψαν την αξία της διαφορετικότητας. Γιατί σημασία δεν έχει να είμαστε όλοι ίδιοι, αλλά ν' ανακαλύψουμε τι είναι αυτό που μας κάνει ξεχωριστούς, να το αποδεχτούμε πρώτα εμείς οι ίδιοι και ν' αγαπήσουμε τον εαυτό μας. Τότε και οι άλλοι θα κάνουν το ίδιο!

Επίσης, η αξία της φιλίας διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο στη διαδικασία της αποδοχής του εαυτού μας. Ένας πραγματικός φίλος είναι ό,τι πιο σημαντικό στο ταξίδι της ζωής. Πόσο μάλλον στο ταξίδι της ζωής των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή/ και αναπηρία. Τότε η ανάδειξη των δυνατοτήτων τους από τους φίλους τους, είναι κάτι περισσότερο από αναγκαία!

Σας ευχαριστούμε!!!